

Usnesením v odpor vzatým nařídil soud výkon trestu, dovolává se ustanovení čís. 2, § 6 zákona o podmíněném odsouzení, poněvadž rota odsouzeného dne 12. V. 1922 hlásila, že u Z. R. od vynešení rozsoudku až do dne hlášení není pozorovati žádného zlepšení, dále, že byl odsouzený čtyřikrát disciplinárně potrestán a příslušné tresty si odpykal, takže podle názoru soudu odsouzený v době zkušební se neosvědčil, pořádný život nevedl, a nelze se nadíti ani v budoucnosti jeho mápravy.

(Proti tomuto usnesení ohlásil Z. R. při prohlášení jeho dne 22. května 1922 stížnost, opis usnesení byl dne 16. června 1922 doručen obhájci stěžovatelovu, nějaké provedení stížnosti však v soudu nedošlo.

Stížnost není odůvodněna.

Ze čtyř trestů, které stěžovatel po svém podmíněném odsouzení disciplinární cestou vytrpěl, byly první, třetí a čtvrtý pod běžným čís. trestního protokolu 12, 14 a 15 zanesené diktovány pro takové jednání potrestaného, které nese všechny známky přechinu porušení subordinace podle § 156 v. tr. z. a to: neuposlechnutí rozkazu, drzé chování se vůči kapitánu a mluvení proti důstojníkům.

Specificky vojenská instituce potrestání dle § 2 v. tr. ř. bez soudního řízení tvoří rovnocenný ekvivalent soudního odsouzení.

(Potrestáním takovým jest pojem »odsouzení« podle §-u 6:4 zákona ze dne 17. října 1919, č. 562 Sb. zák. a nař. státu československého cele vystižen. I ratio legis svědčí tomu, že nerozhoduje forma odsouzení, nýbrž zřejmě a výhradně povaha trestní věci.

Zákon zmiňuje se také v §-u 6:4 všeobecně jen o odsouzení pro přechin nebo pro přestupek a nevylučuje tím potrestání jiným forem než soudem.

Za tohoto stavu věci bylo vzhledem k § 6, bod 4 zákona o podmíněném odsouzení stížnost do usnesení a nařízení výkonu trestu podle § 330 v. tr. ř. zamítnouti.

Rozhodnutí ze dne 19. VIII. 1922 P 628/22.

Od súdnej tabule v Bratislave.

Bratislavská súdna tabuľa vyniesla v civilnom spore verejného notára K. K. jako žalobníka proti statkárovi X. Y. jako žalovanému na zaplataenie Kč 4.000 a prísl. (jako odmenu za sprostredkovanie odpredaja nemovitostí) nasledujúci rozsudok:

Prvostupňový rozsudok zaručuje, žalobu zamietá a žalobníka zaväzuje na zaplataenie nákladov.

D o v o d y : Žalovaný dôvodne si sfažuje, že apelačný súd porušil materiálo-právne pravidlo, keď mal za to, že sprostredkovateľské jednanie žalobníkov neprotivia sa §§. 1. a 4. zák. čl. XXXV. z r. 1874.

Dla týchto §§-ov verejný notár nesmie sa ničím takým zabývať a žiadne také zamestnanie provodzovať, ktoré by sa s jeho postavením nesrovnávalo. Najmä ale nesmie provodzovať kupovanie a pre-

dávanie nemovitostí, ináče spácha disciplinárny prečin podľa §. 42. zák. čl. VII. z roku 1886.

Je síce pravda, že o »provodzovaní» kupovania a predávania nemovitostí rešp. ich sprostredkovania možno hovoriť len keby sa ony častejšie opätovaly, — a že ojedinelý prípad takéhoto sprostredkovania nemožno ešte pokladať za disciplinárny prečin. Avšak je nepochybné, že skutky, ktoré pri opakovaní sú trestuhodné čo disciplinárne prečiny, — protivia sa zákonom a nesrovnávajú sa s postavením verejného notára aj v prípade, keď sa vyskytly ojedinele.

Ponevác tedy žalobník požaduje odmenu za sprostredkovanie predaja nemovitostí, tedy za také jednanie, ktoré je mu jako verejnému notárovi z dôvodu nesrovnateľnosti s jeho postavením zákonom zakázané, apelačný súd porušil materiálno-právne pravidlo, keď žalovaným v liste C) údajne dobrovoľne nabitnutú sumu žalobníkovi prisúdil, atď.

Sbierka rozhodnutí vo veciach trestných.

(Büntetójogi határozatok tára.)

(Pokračování.)

Číslo 228. Čin obžalovaného, že pri konaní svojej § 473. služby jako policajný strážnik urazenému skutkom ubližoval, a tým mu spôsobil ľahké ublíženie na tele, zakladá skutkovú podstatu prečinu zneužitia úradnej moci proti §. 473. tr. z. (Z. R. zo dňa 4. marca 1909, čís. 1637-B-1909.)

Číslo 432. Prečin proti §. 479. tr. z. je tu i vtedy, § 479. keď páchateľ úradné tajomstvo, o ktorom sa dozvedel vo svojom úradnom charaktere, uverejní po zaniknutí svojho úradného charakteru. (Z. R. zo dňa 9. mája 1889, čís. 10923-B-1888.)

Uhorský trestný zákonník o prestupkoch.

(Zák. čl. XL. z roku 1879.).

Číslo 80. Vo veciach prestupkových v prípade pre- § 21. vážnych poľahčujúcich okolností nemá byť použito §. 92. tr. z., ale §. 21. tr. z. p. Posledne uvedený §. nedovoľuje sníženia peňazného trestu ustanoveného zákonom.

Na žiadosť poškodenej strany má byť každé nariadené uverejnenie rozsudku, ktorým sa uznáva vina spáchaná zneužitím ochrannej známky. (R. P. I. zo dňa 12. októbra 1904, čís. 8354-1904.)